

In het kader van De Schaalsprong was er afgelopen donderdag in het stadhuis een best bijzondere bijeenkomst van de raad. De raadsleden en fractieassistenten werd gevraagd over hoe zij denken of hopen dat Almere er in 2030 uitziet. Dat gebeurde in groepjes van vijf a zes personen. Het college was er niet bij en het was de bedoeling geen politiek te bedrijven... Er moest dus gefilosofeerd worden. Of zoals ik het graag noem: er moest hardop worden gedroomd.

Politici leunen wat mij betreft te veel op kaders, programma's en laten zich te veel afremmen door regeltjes. Of door wat gewoon is of gebruikelijk. Dat vind ik vreemd, want die kaders en regeltjes bepalen de politici toch zelf, zou je denken. Maar goed: heel open en kwetsbaar een gesprek ingaan is niet iedereen gegeven en jezelf voor schut zetten is al helemaal uit den boze... Zelf heb ik er geen enkele moeite mee om af en toe - al dan niet bedoeld - voor schut te staan, als ik denk dat de boodschap die ik kwijt wil ten goede komt.

Het afgelopen jaar is er veel gesproken over De Schaalsprong. Tot nu toe ging het erg over de techniek. Hoe komen we tot goede afspraken met het rijk en anderen, waar in de stad groeien we het liefst en wat voor infrastructuur hoort daarbij. Veel onderzoek, gesprekken en analyses leidden tot grofweg 3 groeivarianten. Maar over wat voor stad we willen zijn of welke gedachtes spelen om tot überhaupt een keuze te kunnen komen ging het tot nu toe niet. Het leek een ziellose missie te worden.

In een bespreking van een maandje of wat terug gaf ik aan dat een niet-politieke discussie nodig was. Ook al omdat de afspraken die we met het rijk gaan maken moeten zo goed moeten zijn dat ze de verkiezingen overleven. In het (recente) verleden zijn direct na de verkiezingen plannen zo van tafel geveegd, maar de schaalsprong is zo'n essentieel besluit voor iedereen in de stad dat we ons dat nu niet kunnen permitteren. De bijeenkomst afgelopen donderdag was niet politiek en overtrof mijn verwachtingen.

Veel raadsleden hebben mij geïnspireerd met mooie verhalen, met inzichten in hun denkwereld en ook met hun angstbeelden. Voor mij, als Dingpoliticus (eerst het onderwerp, dan de regels), was het een zeer geslaagde avond, misschien wel de beste en mooiste bijeenkomst van de raad tot nu toe. Want de toch wat technische benadering van Adri Duivesteijn wordt nu aangevuld met het gevoel van de raad. De Schaalsprong krijgt daarmee veel meer waarde en komt tot leven. Plan Duivesteijn kan nu uitgroeien tot Plan Almere.